

Piaristákhoz kötődő családi történetek

„A családom elég sok eseménye kötődik a kecskeméti piarista templomhoz. Az én keresztelőm a piarista templomban volt három unokatestvéremmel együtt. Így egy külön családi szertartás keretében tartotta *Czeglédi Zsolt* a templom kápolnájában. Szüleim esküvője is a piarista templomban volt. A felkészítést *Diószegi atya* tartotta, de a szertartást Cselik László mutatta be. Az anyai nagyszüleim is a piarista templomban házasodtak össze, számukra *Szójka Ödön atya* szolgáltatta ki a szentséget. Egyik dédszüleim házasságkötésének 50. évfordulós miséjét Szabó atya mutatta be. Testvérem, Apukám és Én is ebben a templomban voltunk elsőáldozók.”

„*Görbe László atyához* a papám révén van egy kis kötődésünk. Osztálytársak voltak itt a Kecskeméti Piarista Gimnáziumban. Együtt töltötték a középiskolás éveiket, sok közös emlékük van a régi csínytevésekről. A mai napig szerveznek osztálytalálkozókat, melyen aki csak teheti, örömmel megjelenik. A Piaristák terén tartandó misékre a papa is szívesen eljön velünk, mert ilyenkor találkozni szoktak az atyával és örömmel köszöntik egymást a rendház folyosóján.”

„A mi családuk élete szorosan kötődik a piarizmushoz. Édesapám piarista diák volt, idén 25 éve végzett, sajnos a vírus miatt el is marad a régen várt osztálytalálkozója. Osztályfőnöke *Szegheő József atya* volt. Fontos szerepet kapott szüleim életében az iskola után is, lelki vezetőként, majd Ő adta össze őket nászmise keretében idén 19 éve. Részt vett az utána következő lakodalmon is. Pár év múlva, 2008. október 19-én engem és Anna nővéremet csodás bensőséges hangulatú szertartáson megkeresztelt a templom belső kis kápolnájában. 2014. május 18-án Katalin húgomat keresztelte a Műkertvárosi kis templomban. Ekkor már nagybeteg volt, nehezen, de szeretettel vállalta életünk ezen részét. Édesapám elkísérte utolsó útjára az atyát. Nekünk ez a történetünk, hálás szívvel gondolunk rá!”

„Családom anyai ága visszavezetve jó régre, kecskeméti lakosú, római katolikusok voltak. Üknagymamám, akit édesanyám még személyesen is ismert, nagyon ragaszkodott a piarista szellemhez, misékre mindig a piarista templomba járt. A templomban egy idő után összeismerkedett egy pappal, aki a mai napig is a kecskeméti piarista rendhez tartozik és még ma is szokott, bár igen rit-

kán a kora miatt gyóntatást vállalni, én is gyóntam már nála. Misézni már nagyon régen láttam. Ez az atya nem más, mint *Balázs Gergely*. Üknagymamám révén a dédnagymamám, nagymamám, édesanyám az ő testvérei és mi is megismertük az évek során Őt, és nagyon megszerettük. A család papja lett, minden örömteli és bánatos eseményen velünk volt, részt vett a családukban évtizedeken keresztül házasságkötésekben, keresztelőkben, temetéseken. Dédnagymamához és nagymamához, amikor betegek voltak el is járt, és még a kórházba is bejárt nekik lelki támaszt nyújtani. Utolsó óráikban is velük volt. A mai napig, ha családuk misét szolgáltat az elhunyt szeretteinkért, mindig őt kérjük meg, és mindig nagyon érzelemdúsán és meghatóan beszél róluk. Már többször édesanyámnak és testvéreimnek is nyújtott támaszt. Reméljük, hogy sokáig a piarista rend része lesz.”

„Anyukám mesélte, hogy amikor bement a nagymamához a kórházba, a mama elég rosszul nézett ki. Gyenge volt és gyötört az arca. Anyukám megkérdezte tőle, hogy szeretne-e gyónni, hívjon-e papot? Tudni kell a nagymamám mélyen vallásos volt. Ő azt felelte, hogy igen. Anyukám felkereste *Balázs Gergely atyát*, aki olyan kedves volt, hogy abban a pillanatban befejezte az ebédét és jött segíteni. Miután a mama felvette a betegek szentségét, megnyugodott kisimult az arca. Kicsit jobb lett a fizikai állapota. És elszállították az idősek otthonába.”

„A történet, amiről írni szeretnék, hogy Anyukám már jóval a születésem előtt rendszeresen járt a Piarista templomba és rendszeresen látogatta egész pontosan több, mint három éven át *Veszprémi Tibor atyát*. Matematikából korrepetálta és amikor egész jól mentek a feladatok, akkor lementek a botanikus kertbe beszélgetni, vagy ahol most a játszótér van, ott Anyukám elmondása szerint gyümölcsfák voltak, és volt olyan, hogy együtt gyümölcsöt magoztak. A Mamáék többször meg is hívták ebédre, valamint Marosi Izidor Püspök Urat és Herminke nénit is. (Bár utóbbi személyek nem kimondottan a piarista rendhez tartozóak, csak tettem egy kis kitérőt.) Anyukám szerint Tibor atya nagyon szeretett történeteket mesélni, és volt olyan, hogy elbóbiskolt mesélés vagy tanítás közben. Tele volt történettel és életből fakadó bölcsességgel. Az atya szeretett barkácsolni is: például saját kezűleg meggymagból készített rózsafüzért, és Anyukámnak ajándékozott egyet. Anyukám azóta is őrzi. Még *Salánki atyát* említeném meg. Ő a Piarista Rend tanára és lelkésze volt. Gyakran átjárt a Nagytemplomba misézni, és Anyukám szentleckét olvasott fel a miséjén.

Anyukám a mai napig szívesen emlékszik vissza ezekre az időkre, én pedig szívesen hallgatom.”